

saa at hvad der var Lov og Ret paa et Sted, ikke vilde være det et andet Sted. Jeg synes, at det bedste vilde være, om man satte disse Bestemmelser ind paa et særligt Lovforslag, og saa søgte at faa dette gennemført.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen). For det første vil jeg takke ham for den Velvilje, han viste mod Forslagets Hovedtanke. Det er mig ikke overraskende, at det ærede Medlem udtaler sig saaledes, fordi jeg meget vel ved, at han nærer stor Sympati for den Sag, hvorom det her drejer sig. Det ærede Medlem var jo ellers for øvrigt i flere Retninger imod Forslaget, og det, som særlig havde vakt hans Mishag, var de Kontrolbestemmelser, som ere indsatte i Lovforslaget for at vaage over, at dets Regler blive efterlevede. Det ærede Medlem brugte der Betegnelsen: billigt og slet. Ja, billigt, det er det. Det er jo noget, man lærer, naar man kommer ind i denne Sal, at man maa være billig i sine Fordringer, at hvis man forlanger Penge af Statskassen til at gennemføre en eller anden Ting, har man omtrent med det samme umuliggjort Gennemførelsen af sine Ønsker. Og hvis dette Lovforslag havde været ledsaget af Forslag om Oprettelsen af en Række Embedsmænd, som skulde ansættes Landet over for at føre Tilsyn med Forslagets Gennemførelse, vilde Forslaget med det samme have været slaet ihjel, saa vilde man fra den Side, som stærkt bestræber sig for at indføre Besparelser i Statshusholdningen, sige: det gaa vi ikke med til, det vil medføre uforholdsmæssig store Udgifter, og saa vilde hele Sagen have været slaet ihjel. Jeg skal villig indrømme det ærede Medlem, at der kunde tænkes en bedre og virksommere Kontrol end den, vi have foreslaet. Jeg har tænkt meget over denne Sag, og jeg har søgt rundt omkring for at finde en bestaaende Institution, til hvem man kunde overdrage dette Tilsyn, men jeg har ikke kunnet finde nogen bedre end den, jeg har valgt, nemlig Skolekommissionen. Og jeg vil sige til det ærede Medlem, at vore Skolekommissioner ikke, hverken i København eller uden for København, ere saa slette, som han vil give det Udseende af. Jeg vil indrømme, at Skolekommissionerne her i København i Øjeblikket ikke udrette noget, men derfor kunne de meget godt udrette noget. Hvis Kommissionerne for de københavnske Skoler blot vilde udføre, hvad der er deres Pligt at udføre, nemlig at føre Tilsyn med den Skole, som er dem

betroet, have de virkelig et stort Omraade, paa hvilket de kunne udrette meget til Gavn for Skolen og Undervisningen. Og jeg tror, at et Tilsyn, som blev lagt over paa Skolekommissionen, i Virkeligheden kunde blive meget godt i denne Sag. For det første kan man være overbevist om, at Lærerinderne og Lærerne staa i Forvejen som Børnenes Venner, og at de gerne vilde søge at forhindre enhver som helst Forsømmelse af Skolegangen. Og naar det skal paases, om en Lov efterleves, er det godt, at netop den ene Part, som Loven gælder, og det den vigtigste Part, nemlig Børnene, have naturlige Venner, og Forsvarere i denne Sag, og de have ingen bedre Venner og Forsvarere i denne Sag end netop deres Lærere og Lærerinder. De ville ganske sikkert nøje vaage over og passe paa, at ingen Forsømmelse finder Sted, som er i Strid med denne Lovs Bestemmelser. Og saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er heller ikke noget aldeles nyt og uhørt, der er ført ind i denne Lov, at vi gøre Skolekommissionen til en Dommer, som kan idømme ganske vist temmelig betydelige Bøder; det er slet ikke noget nyt. Vi have jo et Sidestykke dertil paa vort Skolelovforslag, og jeg skal i denne Henseende tillade mig at henvise til, hvad der blev foreslaet her i dette Ting af det Udvalg, som behandlede Skolelovforslaget i 1895—96. Hele dette Udvalg var enigt om, at Skolekommissionen skulde have Ret til at idømme Forældre Bøder fra 50 Øre til 5 Kroner, hvis de forsømte deres Pligter med Hensyn til at tilmelde Flytninger af Børnene fra et Skoledistrikt til et andet, og hvis Forældrene ellers forsaa sig mod Skolepligten og lod deres Børn forsømme, kunde denne Skolekommission idømme Bøder derfor fra 2—25 Kroner. Det er altsaa langt højere Beløb, det drejede sig om der, end her ved denne Lejlighed. Derom var som sagt hele Udvalget enigt i 1895—96, og jeg tror, at havde det været muligt at faa disse Bestemmelser gennemførte til Lov, havde de som sagt nu været gældende i vor Skolelov. Jeg synes derfor, at det at give Skolekommissionen denne Ret til at idømme Bøder fra 2—5 Kr., ikke er noget nyt og farligt at komme ind paa; vi kunne fuldt vel give dem denne Magt, og det forekommer mig ogsaa, at Skolekommissionen vil være i Stand til at udføre den Opgave, der bliver lagt paa den. Jeg tror heller ikke, at den med Vrangvilje vil tage paa denne Opgave, men at den tværtimod med Glæde vil søge at løse den, og der-